

Виходить у Львові що
дня (крім неділі і гр.
кат. свят) о 5-їй го-
дині по полуночі.

Редакція і
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи звертають ся
лиш на окреме жадан-
ня і за зложенем оплати
поштової.

Рекламації незане-
чаті вільні від оплати
поштової.

ВІСТИ ПОЛІТИЧНІ.

(Справи парламентарій. — Розрухи студентів
в Росії. — З полуночної Африки)

На завтрашньому засіданні палати пос. Шенерер має виступити з двома питаннями до президента міністрів. В першім питанні захажає заборони вивозу зброї та іншої контрабанди до Англії і англійських колоній; так само має також постуپити угорське правительство. Крім того Шенерер захажає — виланити на міністра військових справ, аби той висказав Крігерові симпатію населення Австро-Угорщини для справи Бурів. В другім питанні Шенерер попросить президента міністрів, аби заявив, яких засобів правительство загадує ужити, в цілі тревалого уздоровлення парламенту; до якого розвязання язикового питання правительство стремить, чи правительство вели переговори або заключило яку угоду з парламентаріями сторонництвами в Підпологодженні деяких предложений; чи правительство загадує зробити наслідок, коли би обструкція обезпічила парламент, і чи правительство наміряє в парламентарій дорозі виключно перевести "державні конечності". — Парламентарна комісія чеського клубу ухвалила одноголосно предложить на президента клубу пос. Герольда. — Молодоческий клуб поставив нагле висене в справі адреси до престола. Висене буде мотивувати п. Странський. Більша частина сторонництв обетає при тім, аби

в палаті переведено адресову дискусію і в тій справі буде поставлені винесені. Адресова дискусія може потребувати дуже довго і заострити противності. По адресовій дискусії правиця буде напирати на се, аби полагодити горівчаний податок; тільки отже припинити, аби палата могла поза сим що небудь полагодити. Що найбільше комісії можуть приготувати матеріали до наших предложений. — На завтрашньому засіданні правительство має внести бюджет, закон о рільничих спілках, закон о додатку до податку від горівки в користь країв, і предложить розпорядження, видані на підставі § 14, котрих є 58, а з них 18 виданих кабінетом дра Кербера. — Говорять, що парламентарна сесія потребує більше менше до 25 марта. По великомісіїх сесіях будуть скликані сейми, а по сеймах делегації. Час визначеній для Ради державної взагалі досить складний.

З Петербурга надходить вість, що всі студенти київського університету, котрих за післядні розрухи застежено на 1, 2, 3 і 5 літ військової служби, а єсть їх до 200, відмовили однодушно зложення присяги. Всікі проби, аби їх наклонити до того в добровільний спосіб, були доси безуспішні. Таке відмовлене військової присяги студентами почалося перший раз, а в упорі піддержує їх та обставина, що масове їх покарання дуже трудне. Власти петербурзькі не можуть рішити ся, як з ними поступити. Імовірно всі ті молоді люди будуть тихим заслані в найдальші сторони Сибіру. Обетає за тим міністер війни, ген. Гуронаткин, котрий вже перше протестував против забира-

ня "ворохобничих" студентів до армії, бо побоює ся, що они внесуть революційного духа в ряди вояків.

Англійська урядова часопись оповіщує деякій лорда Роберта з поля війни почавши від 6 лютого до 15 паддиста минувшого року. Роберт доносив, що коли прибув мінувшого року до полуночної Африки пересвідчив ся, що транспортова служба цілком нездала. I Роберте і Кіченер забрали ся отже до перестроснятої служби. Буллер телеграфував до Роберта в лінія, що освобождене Ледісміту вимагає значних коштів. На то зателеграфував Буллер знов, що треба ему ще значного числа воїск, котре відтак вислано до Наталю. Постійна дежуша оповідає, що вправді воєнні сили Англіїв на поля борти були великі, однак розміро до задачі, яку мали виконити, були рішучо за слабі. Роберте доказує то на основі ріжких чисел і дат. — Бюро Райтера доносить з Крігердорпу з дня 8 лютого: Оногдиколо 1500 Бурів напало на англійську залигу з Моддерфонтеном 20 миль на полуночі від Крігердорпу. Англійців було мало, однак кілька разів відцерли Бурів. Один англійський відділ, котрому Бури відтяли довіз води, держав ся дуже хоробро, однак вечером мусів піддати ся пересмагаючій силі. Англійці мали 9 убитих, а між ними кількох офіцірів і 17 ранених. Страти Бурів були також значні. Англійці іониції свої армати заки піддали ся.

16) **ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН**
(З англійського — Конана Дойлі).

(Дальше).

Джірдльстон закликав одного дня Тому Дінсдаля до своєї кімнати і пожелав ему успіхів, які він робить. — Мій любий молодче — відозвав ся він своїм патріархальним способом — я дуже тішуся ся тим, що Ви так дбаєте про інтереси фірми. Коли Вам з початку передають роботу, котра Вам видається може для Вас не відповідно і маловажною, то треба Вам знати, що нашим бажанем єсть, щоби Ви цінівали цілій інтерес в самих его основах.

— Та як я того якраз бажаю — сказав Тома.

— Помінувши то, що ви виробляєте собі якесь рутину в роботах кімнатних і дипільновуєте книговодців, то я би ще рад, щоби Ви познакомилися добре зі справами корабельними, з набором і викладкою наших суден та зі складами наших товарів на сушки. Коли якесь з наших кораблів приїде, то я буду просити Вас, щоби Ви пішли до доків і там додглядали всего, що робить ся.

Тома сказав, що дуже радо готов до того, а в души тішився сим новими обов'язками, які обіцювались бути інтересними для него.

— Коли будете старшим, зрозумієте, що є дуже великої важливи для Вас знати з практичного досвіду, що Ваші підвластні

мусить робити. Цле мое жите переконувало мене тім — говорив старший спільник. — Коли би Ви чого не знали, то спітайте Езру і захадайте его помочи. То молодий мужчина, котрий може Вам за взорець служити, бо Він має великі здібності купецькі. Коли він піде до Африки, то можете прийти до мене, коли чого не будете знати.

Джон Джірдльстон був під час сеї розмови і других подібних такий якісь ширий і візчливий, що Тома набрав для него серця і прийшов до того переконання, що его батько за строго осуджував старого купця. Та щирість більше як раз так потягала Тому, що він вже думав про тим, щоби ему сказати, що він заручився з его вихованкою, але за кождий раз стапуло ему перед очами перенуждене лицце Кеті з того часу, коли він її о тім перший раз згадав, а тоді відчував, що не має права без її згоди зраджувати тайну. Але під час коли старший Джірдльстон при близькім знанії зникав у Томи, то противно мала ся річ з его сином Езрою. Тота нехіть, яку Тома від самого початку мав до Езри, стала ще більша, коли їх зосини з собою стали близші, а Езра, видко, також щось терпів до него і доляго они старалися о скілько можна еходити ся мало з собою. Езра обняв був в свій виключний заряд фінансову частину інтересу і пильнував її тим більше, чим більше переконував ся, що новий спільник, то не таїкій собі звичайний чоловік, як він то собі гадав. Доляго Тома не мав нагоди сам про себе розвідати, як стояли справи фірми, але був так само як і Джілья сліпо перекопаний,

що кождий вклад приносив великі і посплатні зиски. Були би оба дуже здивували ся, як би були довідали ся, що ті біжучі видатки під тут пору мусили винищувати ся виключно з їх капіталів, аж до того часу, коли був удав ся плян, що мав знову поправити фінансові відносини африканського дому торгового.

Шід одним взглядом зискає Том дуже богато, через свої відносини до фірми; бо як би не та, то ледви чи він був би знайшов народу переломити запору, яка відділяла его від Кеті. В поєднаних часах купець ще більше пильнував її, і всі запроєнні пані Дінсдалль або других приятелів, котрим жаль було, що дівчина живе в такій самоті, збуваю він тою вимівкою, що здорове его вихованки не таке, щоби она могла виставляти ся на небезпечність. Она сиділа у великій каменици при Церковні сквері дійстю як би в клітці, а наяві коли старший Джірдльстон при близькім знанії зникав у Томи, то як ми виділи, пильнував її якісь слуга. Що би й не було, що спонукало Джона Джірдльстона до того, на всякий случай він прийшов до того переконання, що то річ дуже важна, щоби она не сходила ся з ніким.

Яко член фірми мав Тома іноді нагоду, мимо всеї осторожності старого купця, добути ся до его крінності. Коли під час непріємності старого спільника при Фрічер-Стріт прийшла якась важка справа, то що могло бути природнішого як то, що Дінсдалль цішов до него до дому при Церковні сквері, і спітав у нього дома, то що природнішого, як то, що

Н о в и н к и.

Львів дні 11го лютого 1901.

— С. Е. п. Маршалок краєвий гр. Стан. Бадені повернув з Відня і обняв урядоване.

— З аепархії львівської. Консисторія розписала конкурс на одну стипендію ім. Георгія 200 кор. річно для слухачів прав рускої народності на львівськім або віденськім університеті з речицем до 20-го с. м., а стипендію ім. Михайла Білецького 300 кор. річно надала Петрові Оникієві ученикові ІІ. класу гімназії в Золочеві. — О. Адам Каленюк, парох Волі довгодуцької, іменованій ІІ. віце-деканом епіскопального деканата. — О. Ем. Тресьовський, бувший завідатель Дмитра, дістав відпустку в епархію перемиську, а о. Ем. Богачевський, сотрудник в Підгайцях, в епархію станиславівську. — Презенту на Чехи дістав о. Теодор Леонтович з Нідлінець, а на Валичі підгірії о. Йоан Ілєвич з Княжолуки і консисторія віднесла ся до президії намісництва о згоді на їх канон. інституцію. — В пресвітери рукоіполніжені иш. Вин. Маркевич, Евст. Данилевич, Петро Натрило, Ал. Яримович, Йоан Курчаба і Теодозій Теодорет Цар. — Презенту на Ладичин дістав о. Мих. Світеньський воїсковий капелан в Перемисли. — О. Тома Березовський, сотрудник Бурштина, дістав сотрудництво в Дубравці.

— **Закон о еміграції**, заповіджений в столітній промові, єсть вже на початку. Закон запорукає повну свободу еміграції, але рівночасно спирає дотеперішнє обмежування і визик неінорадних емігрантів. Закон буде опинувати ся емігрантами так в часі переїзду як і на місці побуту. Від товариств і осіб занимаючих ся емігацією буде ся вимагати компенсії.

† Еміль Торосевич, посол на собі краєвий, бувши посол до Ради держави і маршалок нової підгаєцької, член Ради надзвірої банку гіпотечного і залізниці черновецької, помер дні 9-го лютого с. р. у Львові в 72-ім році життя. Похорон відбудеться після. В похіднику зійшла зі съвіта одна типова і майже історична личість нашого краю: відрова життя сучасного і політичного, чоловік по-важаний в широких кругах і любитель штуки.

Тома чекав там на него пів години, і що панна Геретон екористала з нагоди, щоби поблагати зі старим приятелем? То були блажені хвили, тим більше, що они були так рідкі! Они розіяснювали попурі одностайність нудного життя панни Кеті, а Тома вертав по них повії відваги і надії назад до кімнати. Дні були недалекі, коли загадка на них мала съвітити як малесенка смуга съвітила крізь чорну хмару життя.

Надходив також час, коли мало рішити ся, чи кредит фірми Джіральстон має бути уратований якоюсь штукою, або чи тата штука має загнати кущів в ще глуши і ще більшу безнадійну руйну. Якогось безсовісного агента, іменем Льонгворті, вислано, як вже сказано до Росії з точним поученням, що і як він має робити. Він був колись в службі англійського торговельника збіжжем в Одесі і умів трохи по-російськи, що мусіло ему дуже придати ся у виконаню дапого ему припоручення. Під покрию пауково образованого Англійця мав він осісти десь в Уральських горах. Там мав він побуди якийсь час, щоби познекати довіре людій, заким би мав зробити то свое ніби відкрите. Відтак мав він принести свої нещлюфовані діаманти до Тобольска, найближнього великого міста і там виставити їх на показ, а до того ще потвердити свої слова съвідоцтвом тамошніх селян, котрі виділи, як він ті діаманти викопав. Джіральстон знали, що іже сама вість о тім, як би єї зателеграфовано до Англії, викликала би переполох на хитливім торзі діамантів. Заким би хтось взяв ся шукати систематично, то Льонгворті ще би і на тім був би кінець їх малої ешкуляції. Чим скоріше би люди довідали ся, що то була лиш цуства чутка, тим ліпше було би для заговорників. На всякий случай не здавало ся, щоби хтось міг відкрити, звідки взяла ся тата чутка.

Езра Джіральстон заплатив собі тимчасом перевіз на поштовім пароході „Цицірія“. В почи, котрої він мав виїздити, сидів він ще до пізно в бібліотеці при Церковнім сквері, щоби

— **Руский театр** переїздить з Бережан до Рогатина і дні 19 с. м. дасть в Рогатині на перше представлене „Кляте серце“.

— **Пропавші акції.** З Будапешту доносять: Дирекція почт веде тепер слідство в справі пачки, яку вислали післяєвська поліція до парискої префектури поліції. В пачці тій були акції гатицького акційного товариства нафтового вартості 20.000 зл. і мали служити як прилога до якогось процесу кариго. Париска префектура поліції зарекомендувала ту пачку, бо досі не дійшла до адреси. Слідство в сей справі показало, що рекламирана пачка з'їхала була аж до Колонії, але звідті не звезли від її сліди.

— **З судової салі.** Перед львівським трибуналом судів ірицьких ставав оногди вісімнадцятий раз 25-літній Дмитро Долницький false Сікорський, знаний межі своїми товаринами по фаху під пізвищем „Ачелюя“. В осени відсідкував він у львівському суді новітівським кару за якесь як каже „дуринцю“ і користуючись з нагоди угідів звідтам дні 23 жовтня м. р. Діставши на волю, не дармував: ще того самого дня украв за Личаківською ротачкою з фірми Арони Зельцера панчунок з різними річами варгости 50 кор., по дорозі заглянув до комори Ів. Скварецького і забрав ему одіж варгости також 50 кор., а перебравши „з панчеса“ зміни до корінні Харатона продати злину гардеробу. Жид догадуючись, що то річі крадені велів придергати его, але „Ачелюя“ вирвав ся з рук жида, а з мести пошибивав ему шиби. Не вдоволений тим скрадався вночі до корінні, аби ще яйнише піметитись, та зловили его парубки і віддали до суду. Судій ірицькі потвердили его вину, а трибунал засудив его на пять літ вазниці. Понувши вирок, сказав він з жалем: „Навіть і тут нема справедливості...“

— **З Равщини** пишуть, що на засіданні ради новітівської дні 31-го с. м. відбув ся довоєнний вибір віцемаршала, на місце зразінувавшого о. Івана Гавришкевича з Камінки, і выбрали віцемаршалом о. Віктора Маликевича пароха з Данилік.

— **Снігові тучі.** В поспіхах днів лягли ся в різних сторонах Європи егзігнії бурі снігові і паробили великої шкоди. Але найцікавішою була снігова туча вночі перед кількома дніами в Мадриді. Вночі звіяла ся була страшна бура з блискавками; близкало ся так ясно як би серед

ще в поєтдні обговорити з своїм батьком цілу справу.

Старий чоловік був блідий і зворушенний. Однікою слабою точкою вого характері була любов для свого сина, любов, которую він ставав ся укривати під своєю жореткою поверхністю, але котра мимо того була правдива. Він ніколи перед тим не розлучав ся з ним на довший час і діялого було ему тенер дістено важко розставати ся з ним. Що до Езри, то его ваяв ся був великий нещокій, коли погадав собі на поні сцени, які его ждали і на ту съмілу спекуляцію, до якої мав взяти ся. Він кинув ся на крісло і витягнув свою грубі, мяжисті ноги навпірід себе.

— Я знаю ся на каменях — відозвав ся він з тріумфуючою міною — так добре, як маюло хто в Лондоні. — Нині оцінював я нову торбинку нещлюфованіх у Ван Гельмерса, а его уважають всі за великого знатока. Він сказав, що фаховий торговельник не міг би лішне оцінити. Богу дякувати, я знаю ся на всіх, які би й не були, чи правдиві, чи фальшиві, попукані або фарбовані, ціямисті або й зрослі. Я не оцінів їх ані о один фунт більше або менше, як есть ціна на торзі.

— Ти заслугуєш на нове признане за твою ревність і витревалість — сказав па то батько. — Твоє зпане стане ся для тебе неоціненим, коли будеш на діамантових полях. Але памятай на мене, мій сину істережи ся, коли там будеш. На таких місцях бувають очайдухи, з котрими треба ділікатно обходити ся. Я знаю, що ти легко розлютиш ся, але памятай на ті мудрі слова: Той, що уміє зашанувати над собою, лішній, як той, що здобуває місто.

Не бій ся о мене, тату — сказав Езра з попурім усміхом і показав на малу скірянину торбинку, яка лежала межі його річами. — То найліпший шестистрільний револьвер, який лиці міг купити на вагу золота. Я бачиш научив ся чогось від нашого доброго приятеля, маїора, і маю шість відповідей для кождо-

літа. Бура пірвала всі дроти телефонні. Під час бурі згинуло кільканадцять ковий а богато людій покалчило ся. Шідча бурі була страшна студінь.

— **I смерть їх не розлучила.** В Берліні при Буківській улиці жив вісімдесятлітній кравець Вернер Мілер, котрому перед кількома днями смерть забрала жінку, з котрою ще недавно обходив золоте весіль. Обоє старі супруги дуже любили ся, а жінка молодша о кілька літ від чоловіка говорила нераз, що хотіла би свому чоловікові замкнути очі, щоби він не остав ся сам один на съвіті немічний і без помочі. Судьба однакож рішила інакше. Позавчера поподудні мав відбутися похорон Мілерової. Мілер не міг бути на похороні. Но етрагіт вірної подруги став він страшно пригноблений і так ослав, що мусів покласти ся і остати ся під доглядом дошки: просив лікарів, щоби его жінці поклали в ноги срібну мірту а на голову золотий вінець що і зроблено. Коли заїхали вози, щоби зібрати зібрану коло него родину і поховати на похороні, став его так ногіршив ся, що він по коротких мухах помер. Не довго сумував по вірній своїй подружі, бо і смерть не змогла їх розлучити. Сто похоронено побіч его подруги.

Штука, ваку і література

— „Літературно-наукового Вістника“ вийшла книжка друга за лютий 1901 р. і містить осінні річки: Маруся Богуславка, П. Куліша. Друга половина (конець буде): Із військового шпиталю, оповідання М. Яцкова; Над морем, оповідання Лесі Українки (конець); Так краче, оповідання Гр. Григоренка Мініатури: Гармонія Дніпрової Чайки. Снокій духа — Гнати Хоткевича, Гими цвята — Теофіля Медея; На рунах — Ярослава Весолоцкого; Із буддійської книги „Сутта Ніната“ в переводі Івана Франка; Маруся, оповідання В. Г. Короленка (конець буде); Із фантастичного реаліста Лінкея (проф. М. Понтера) — На порої столітія, М. Грушевського; Сномини про Федюкова, Р. Заклинського (конець); В російської України. Spectatora. З подорожні по Європі, Андрія К-ського. Наукові листки I—VI. Хроніка і бібліографія. — Зміст, як завідів велими богатий і ріжкіородний. Найчасті цікаві лістки із російської України, наукові листки та хроніка і бібліографія

го, хто би схотів зі мною зачіпати ся. Як би я его був тоді мав, то він не так легко був мене нацудив.

— Та і, Езро — відозвав ся его батько у великом зворушеню дай мені слово, що будеш осторожним та будеш уникати всяких сварок і проливу крові. То против закону.

— Я не буду з никим сварити ся, скоро то дастя ся уникнути — відповів син. — У мене нема охоти до того.

— Але коли не буде сумніву, коли будеш цевний того, що твій противник готов би взяти ся до крайності, тогди застріли его на місці, заким він би мав ще час стрілити до тебе. Я то чув від таких, що там були, що в таких съдачах все зависить від того, хто перший стрілить. Я бояу ся о тебе і не буду доти мати спокою, доки аж тебе знову не побачу.

— Господи, ему станули слізози в очах! — подумав собі Езра здивований не мало свою небувалою причиною.

— Коли ідеш? — спитав батько.

— Мій поїзд відходить за годину, чи щось. Около третьої години рано стану на пароході в Суземтен, а той вибирає ся в дорогу о шестій годині з приливом моря.

— А памятай на свое здоровле — говорив старий чоловік дальше. — Не замочи ніг і носи флянелю на тілі.

— Бувай же здоров — сказав молодий мужчина ветаючи і подаючи руку. — Маї око на Дінедзя і не вір ему.

— Бувай здоров, мій сину, бувай здоров — памяливі дороги!

Старий купець був широ тронутий, а голос его дрожав, коли він говорив. Постоянно хвильку не рушаючись з місця, аж замкнули ся тяжкі двері, відтак отворив чим скоріше вікно і зажурений споглядав на улицю за від'їджаючою дорожкою. В цілії его поставі видко було таке пригноблене, що его вихованці, котра як-раз увійшла була до кімнати, стало его було більше жаль, як коли небудь перед

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока багато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 випусків) 3 марки 75 феніків. Передплата можна пересилати в австрійських листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

АНТІН РУЛЬФ

ПОЗОЛОТИК

ВИГОТОВЛЮЄ золочена **престолів і іконостасів по церквах**, як також відновлює старі рами і виготовлює всі в обсях золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківська ч. 10.

Інсерати

(„оповіщення приватне“) до „Газети Львівської“, „Національного Часопису“ і всіх інших часописів приймає виключно лише повною отвореною „Агенція дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенція ся приймає також пренумерату на всі дневники країві і заграниці.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, нове.

В 17-ох дуже хороши оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстрацій, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **153** ілюстрацій хромолітогр., **290** карт.

Крім того два томи доповнюючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, однокого в загальній літературі, єсть літературним явищем не малої ваги. Розійшлося его в 4-ох виданнях більше як півтора міліарда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавіший сучасний твір, як словар людского знання.

Той лексикон можна дістати в комплікті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовлення приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенція дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає оголошення до всіх дневників

і також пренумерату на всі часописи країві і заграниці.